

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2825/2022
08.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Весне Станковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милена Игњатовић, адвокат из ..., против тужене Клинике за психијатријске болести „др Лаза Лазаревић“ са седиштем у Београду, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5200/21 од 09.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 08.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5200/21 од 09.02.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5200/21 од 09.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2184/16 од 29.07.2021. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе из поднеска од 11.05.2021. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев па је поништен као незаконит анекс 1 уговора о раду број .. од 15.05.2007. године и обавезан тужени да тужиљу врати на рад, на радно место које је обављала пре доношења поништеног решења, у року од 8 дана. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи исплати неисплаћену разлику зараде за период од 26.06.2007. године до 31.05.2020. године, коју би тужилца примила да је остала на радном месту шефа Одсека за ... одељење у ... са звањем магистра медицинских наука, у укупном износу од 1.568.069,00 динара са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ почев од доспелости па до исплате, на начин наведен у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде трошкова за долазак и одлазак с рада у периоду од 13.01.2011. до 31.05.2020. године исплати укупан износ од 10.198,51 динар са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ почев од доспелости па до исплате, на начин наведен у том ставу изреке. Ставом петим изреке обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати

износ од 479.750,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршност пресуде па до исплате, у року од 8 дана.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5200/21 од 09.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиле и тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2184/16 од 29.07.2021. године у ставу другом, трећем, четвртном и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиле и тужене за накнаду трошкова поступка по жалби као неосновани.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према наведеној одредби ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП у овом случају нису испуњени. У односу на посебну ревизију туженог, којом се побија правноснажна одлука у погледу оцене законитости анекса уговора о раду, не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, у интересу равноправности грађана, или уједначењем судске праксе у погледу примене члана 171. став 1. тачка 1. Закона о раду, који се односи на обавезе послодавца у поступку распоређивања запосленог. Као последица поништаја оспореног анекса је реституција права запосленог, враћење запосленог на послове које је до тада обављао и накнада разлике у заради коју би тужилца примала да је остала на радном месту шефа Одсека за ... одељење у ..., са звањем магистра медицинских наука, за тражени период чија је висина утврђена вештачењем. Због тога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних односа.

Одредбама главе XXIX ЗПП прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале одредбе овог закона примењују када одредбама ове главе није другачије прописано (члан 436.).

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање када се примењује општи режим допуштености овог правног лека и тада

о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај анекса уговора о раду и разлика зараде у износу од 1.568.069,00 динара, у износу који је очигледно испод новчаног цензуса за изјављивање ревизије члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу напред наведеног, применом одребе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**